

NAŠA MOČ

Izhaja vsako soboto z datumom naslednjega dne.
Naročnina mesečno 6 K. — Posamezna številka 2 K.

Uredništvo in upravnništvo je
v Ljubljani, Stari trg štev. 2/1.

Katoliki smo!

„Pridi k nam Tvoje kraljestvo!“

Geslo papeža Pija X. je bilo: vse prenoviti v Kristu! In Benedikt XV. je to misel zopet povzel in zaklical: Kristus — socialni vladar!

Ali smo razumeli? Da je to klic na veliko svetovno ofenzivo, ki naj pribori svet Onemu, čigar je, iztrga iz rok liberalizmu in njegovemu očetu in njegovim sinovom?!

In v tem je bistvo naših katoliških shodov: Katoliški shodi proklamirajo to veliko duhovno ofenzivo ki naj postavi na vse javne prostore, posvetovalnice, šole in fakrije zopet — križ.

V nas je mrtvilo. Mi katoliki ne vladamo več. Ne vladamo niti tam, kjer smo v ogromni večini.

Mar vladamo v tisku? Ki je do 90 odstotkov v rokah liberalizma, prostožidarstva, židovstva, materializma, trgovsko-spekulativnega krščanstva, breznačajnosti in strahopetnosti!

Mar vladamo v šoli? Ko nimamo nobene besede pri izbiri učiteljev in učnih pripomočkov, ko nimamo do šole druge pravice, kot da plačamo zanjo davke, v oni šoli, ki se v nji godi moderni, duševni umor liki otroška morija v Betlehemu!

Mar vladamo v tovarni in delavnici? V to-

varni, kjer danes ni nikjer krščanskega trgovskega duha, kjer ne veljajo nikjer načela krščanske pravice in ljubezni, kjer vlada — in tudi pod krinko krščanstva! — le brezmejni pohlep, sovraštvo in zavist in izkoriščanje in razredna revolucionarnost! V tovarni, kjer je tako malo katoliških delodajalcev in podjetnikov, ki ne bi bili zastrupljeni po gospodarskem liberalizmu, kjer je tako malo katoliških delavcev, ki ne bili okuženi po materializmu in takem socializmu!

Katoliški duh ne vlada več. Najdemo ga morda še v skritih celicah, a kot javna moč je zginit.

Mi ne vladamo več. Toda to še davno ni najhujše. Najhujše je to, da mirno in brez protesta gledamo, kako jemljejo in kradejo Cerkvi, edini pravi vladarici sveta in narodov, njeno duhovno vlado, najhujše je to, da mi katoliki sami ne verujemo več v duhovno kraljestvo Cerkve.

Misel paritete in proporca je prešla nezavestno s političnega na kulturno polje. Mi katoliki gledamo spas sveta v enakopravnosti Resnice in Laži, Vere in Nevere, Pravice in Krivice! Katoliška cerkev, prostožidarstvo, židovstvo, liberalizem naj si bratsko delijo svet!! Mi ne zahtevamo več vsega, zadovoljni smo, da smemo z drugimi za zeleno mizo...

In to je veliki greh liberalnega stoletja — očitni

Delavski voditelji.

1. Jože Gostinčar.

Javna arena je kraj, kamor ne sme vsakdo. Danes sme delavec postati celo minister, če ima dovolj krepko organizacijo za seboj.

Jože Gostinčar je postal poslanec in zastopnik našega delavskega ljudstva že v liberalno-kapitalističnih časih. Postal je predstavnik jugoslovanskega proletarijata v dunajskem parlamentu. Kaj takega je mogel storiti in ga kriti pred vsem tedanjim mišljenjem le tak vpliv in taka moč, kot jo je razvil dr. Krek.

Letos so slavili v liberalno-kapitalističnem sedaj nazvanem demokratskem taboru dve sedemdesetletnici, dr. Tavčarjevo in Hribarjevo. — Tavčar, sin gorenjske narave, po duhu sin liberalnih evropskih idej, je postal zagovornik moči in sile... kar je slabega naj pogine. Pozabil je, da je med ljudmi slabo samo to, kar je

zvezano s slabo zlo voljo in z zmoto... Hribar je že skušal biti popoln sin takega občevskega mišljenja. S sposobnostjo duha in neizbero sredstev je svoj čas kandidiral na program, v čegar sredo je postavil samega sebe: „Program sem jaz...“

Proti temu duhu in mišljenju se je dvignil mož Gostinčarja varuh, enak onima dvema po zdravju in darovih, da mnogo silnejši in močnejši mož, dr. Krek. Začel paje s skromnim prepričanjem: „Memento homo, quia pulvis es...“ „Pomni, človek, da si prah...“, a vkljub temu mogočen, če se nasloniš na tistega, ki daje tudi prahu moč in življenje...

Nikogar ni imel za sabo tisti mož, ki je postal in postaja last vekov slovanskega proletariata. Imel je samo tiste, ki mu niso mogli pomagati, ki so šli za njim, da bi on njim pomagal. — Ob tej hoji se je ta in oni navzel poleg zaslombe in zaščite tudi njegovega duha in delil potem drugim dobro, vsaj v svojem krogu, vsaj svojim močem in razmeram primerno.

in splošni odpad od 1. zapovedi božje, ki hoče, da ni drugih bogov poleg Boga...

To ni prazna teorija. To je katoliško! Kaj je katolicizem? Vsesplošnost! Duhovna vlada svetel Svetovna vlada Cerkve! Svetovna vlada Resnice, Pravice in Dobrote! Svetovna vlada zapovedi božjih!

Ali je v nas ta zavest? Ko nam dan na dan blati v židovsko-prostozidarskih listih papeža in škofa, ali nismo čutili, da je s tem prizadeto najsvetejše v nas, naša katoliška zavest? Ali nas je vzdramilo že to, da vemo: tu Kristus — tam Satan? In naš klic:

Kristus — naš vladar!

Ob štiriletnici.

Bil je mož, ki je vstal v onih najhujših časih in šel med najrevnejše in jih podprl. Bil je mož, ki nam je v najtežjih časih pokazal zarjo dneva...

8. oktobra bo 4 leta, kar je umrl največji Jugoslovan in eden izmed največjih Slovanov: dr. Janez Ev. Krek.

Kaj naj pišemo ob četrti obletnici njegove smrti? Da hodi od ust do ust med bednimi in zbeganimi: da bi ga še imeli!... Ko bi živel še on, bilo bi drugače!

Bilo bi drugače, ker on je bil mož Duha, ki ni iskal sebe nikdar in nikjer. Takšnih mož pa je malo, malo.

On je umrl. In ko se ob tej obletnici vnovič spominjamo njegovega velikega dela, slišimo njegovo oporoko: "... mislite le eno, kako boste združeni vse svoje moči, vso svojo ljubezen posvečali naši jugoslovanski državi..."

In kot smo združeni z lastnimi močmi otresli s sebe tuje gospodstvo, tako bomo tudi združeni v trdno organizacijo z lastnimi močmi otresli s sebe izkoriščevalce jugoslovanske ideje. Zvesti njegovi oporoki bomo vztrajali v borbi za politična in socialna prava, da vstvarimo ono srečno Jugoslavijo, kot si jo je zamislil dr. Krek.

Imamo vero v to socialno zdravo preureditev države, ker imamo vero v moč svoje organizacije, ki jo vodi duh njenega ustanovitelja, evangelista zatiranih in izkoriščanih, dr. Kreka.

:: Razširjajte „NOVI ČAS“! ::

Eden izmed teh, izmed duševnih sinov pokojnega, a duševno še živega moža, dr. Kreka, je delavec, sedanji narodni predstavnik in minister na razpoloženju Jože Gostinčar. — Kot delavec se je oklenil načel krščanstva. Na teh cestah je spremljal preminulega svojega voditelja. Ob teh načelih je postal poslanec v dunajskem in belgrajskem parlamentu.

Ko sta se pomerila l. 1918 in 1919 Gostinčar in Kristan, je bil Kristan precej obilnejši, ne samo po telesu, ampak tudi po delavskih pristaših. Zakaj socialna demokracija je v prvih mesecih po vojni zagnala tak trušč in hrušč, da so ne le delavci, ampak tudi uradniki in uredniki letali z bridko brigo, kdo se bo prej poklonil kakemu socialdemokratskemu voditelju; in kar naenkrat je mrgolelo poleg delavcev vseh strok, advokatov, politikastrov in celo tovarnarjev ob živo pisani spremembi raznobojnih vagabundov v socialnodemokratskem taboru.

V Gostinčarjevem taboru je bilo malo število or-

Politika in privatno življenje.

Ali imamo pravico zahtevati od ljudi, ki hočejo delati v javnem političnem življenju, da so tudi osebno čisti in neomadeževani? Da pri politiku ni dovolj samo, da se ni pregrešil proti kakemu paragrafu, nego da je pošten tudi tam, kjer tega ne zahteva zakon? Z eno besedo: Ali je upravičena zahteva, da mora biti voditelj tudi v zasebnem življenju neoporečen?

To vprašanje se je v naši javnosti načelo s takozvano Peskovo afero. Pesek je bil izvoljen za ljubljanskega župana, vlada pa ga ni potrdila, ker mu očitajo protinaravna spolna nagnjenja.

S tem je postavila vlada to načelo: Če hočeš stopiti v javno politično življenje, ni samo dovolj, da nisi obsojen pred sodnikom, ne smeš biti obsojen tudi ne od javnega mnenja!

To je hvalevredno stališče, ker je to stališče ljudstva, ki mnogo bolj vprašuje o voditelju, kdo da je, kot pa, kak program zastopa. Na najpoštenjši program lahko prisega in kandidira, biti pa mora v prvi vrsti osebno pošten in neskajen značaj!

S političnih ozirov je zavzelo to stališče mlado-liberalno „Jutro“. Mi ga s principijelnega stališča. Zato če bi mladoliberalci krog „Jutra“ res mislili s tem čiščenjem odkritosrčno, imajo še zelo mnogo posla.

Evo: Nedavno je pisal neki ljubljanski dnevnik, da je v Ljubljani visok dostojanstenik, ki je porinil svojo pred Bogom in pred ljudmi mu poročeno ženo od sebe, da si mora baje iskati hrane v ljudski kuhinji, k sebi na svoje dostojanstveno mesto pa je dvignil drugo žensko, ki reprezentira z njim in ki jo mora ljudstvo pri slovesnih sprejemih pozdravljati, ono ljudstvo, čigar moralni pojem pri možu morda huje obsoja tak čin kakor Peskova pregrešna nagnjenja. In ljudski pojem o morali mora biti merodajen, predvsem za one, ki tirjajo zaupanje ljudstva.

Ne vemo sicer, kaj je na ta tem slučaju; vemo pa, da je vsa Ljubljana razumela članek o moralni propalosti današnje družbe tako, da je oni visoki dostojanstenik namestnik Nj. Veličanstva kralja. Ali samo g. Iv. Hribar tega ni razumel?! Če pa je razumel, nam je na tem, da kot predstavnik najvišje državne avtoritete v Sloveniji opere s sebe madež; ker madež je to.

Ljudstvo ima pravico to zahtevati. Ljudstvo ve,

organiziranih, dobro ime in dobra dela, kar vse se nasprotnikom ni vredno zdelo niti pogleda, nego so mislili, da z malo nogo pohodijo vse to.

Danes poglejte! Socialdemokratski voditelj je svojo nekdanjo obilnost obdaril z novo obilnostjo nadvojvodskih posestev v Belju, njegova socialdemokracija pa je na Slovenskem precej skopnела in zadnji ostanki iščejo zavetja v belgrajskih udruženjih.

Z ozirom na Gostinčarja pa povejte! Kdo izmed današnjih ljudi je bil večkrat na shodu? Tudi tedaj, ko ni bilo volitev! Kdo je večkrat podučil zelo preproste ljudi o političnem položaju? Kdo jih je večkrat opomnil najnujnejših nalog? Kdo je večkrat posredoval za nje... Pod njegovim predsedstvom se je obnovila „Delavska zveza“. Eno označbo mu mora danes dati vsakdo: „Mož politične discipline in socialno dobrih del!“

Kaj ga je reševalo do zdaj?

Kot minister se je spomnil prve službe svojih

da v politiki ne bo prej poštenja, preden ne bodo vodili države politiki osebno poštene in neomadeževani.

Morda tako naziranje ni moderno, treba pa računati z njim, ker ljudstvo ima svoj pojem morale, ki še ni okužen po modernih praktičnih nazorih uživanja. S tem „konzervativnim“ pojmom o morali mora računati vsak, kdor hoče zaupanje ljudstva. In ljudstvo bo zaupalo upravi šele takrat, ko bodo na vodilnih mestih sedeli ljudje res čistih značajev in neoporečnega zasebnega življenja.

Tak je glas ljudske vesti.

Politične beležke.

Kdo nam vlada? Kakor mož in žena, ki se nista vzela iz ljubezni, ampak le iz dobičkarstva, takšen je zakon najmočnejših dveh strank, ki sta si prisvojili vso oblast v državi: radikalcev in demokratov. Oboji so liberalnih načel, pa se kljub temu ali pa baš zato ne morejo sporazumeti. Druži jih zaenkrat le vladohlepnost. Da se ne ena ne druga teh vladajočih strank ne misli na ljudstvo, nego le nato, kako bi druga drugo spodrinila, je jasno. Kako pri tem država in ljudstvo trpi, vidimo vsak dan pri vedno večji draginji, pri slabi valuti itd. Ni čuda, če ljudstvo taki vladi ne zaupa.

Protic straši. Stojan Protic že dalje časa zasleduje akcijo, ki naj bi vrgla današnjo vlado in sestavila nov blok, v katerem bi bili radikalci, narodni klub in Jugoslovanski klub. S tem bi bilo konec centralističnih demokratov.

Pri glavi smrdi! Med radikalci in demokrati se dvoboj vedno bolj poostruje. Radikalci streljajo v „Balkanu“, nekaj tudi v „Samoupravi“. Demokrati odgovarjajo v „Demokratiji“, „Epohi“, „Beogradskem Dnevniku“ in zdaj so si še z državnim denarjem ustanovili „Novo Štampo“. In ta list zdaj grozi radikalcem, da če njihovo glasilo „Balkan“ le pisne o Pribičeviću, bodo demokrati pa začeli razkrinkavati zasebno družinsko življenje radikalnih voditeljev: M. Trifkovića, dr. L. Markovića, dr. V. Jankovića itd. To mora biti lepa družba ljudi, ki vladajo naš ubogi narod Srbov, Hrvatov in Slovencev!

Proračun za 1. 1922. Finančni minister je predložil proračun za leto 1922. Ta proračun izkazuje 6 1/2

detinskih let, ko je stregel večjemu visočanstvu, kot je v Beogradu, pri sveti daritvi . . . Kot minister je ponovil to službo v kapeli beograjskih katoličanov . . . in zapustil čistih rok ministrom in njegove raznovrstne vire . . .

Slišali smo tedaj govoriti nekatere socialdemokratske pristaše ki so še verovali v rešilnost socialdemokratskega socializma: „Ko bi imeli mi Gostinčarja . . .“. A tega niso tedaj izprevideli, kje je umetnost čistih rok . . . Danes že doznava ta in oni tisto umetnost in spregledavo, da je njeno izvrševanje v moči, ki je ni med ljudmi, ampak nad ljudmi . . . v kapeli iskrenih katoličanov.

(Dalje prihodnjič.)

: Naročajte „NAŠO MOČ“! :

milijarde dinarjev državnih izdatkov ter le 4 3/4 milijard dinarjev dohodkov; to znači primanjkljaja 1 3/4 milijarde dinarjev. Največ izdatkov je predvidenih za vojsko 1 3/4 milijarde dinarjev, medtem ko je za prosveto le pol milijarde, za socialno politiko tudi le pol milijarde.

Državno posojilo. Vlada je bila razpisala 500 milijonov dinarjev državnega posojila. Včeraj je rok za podpisovanje potekel.

Državno posojilo. Slišali smo pritožbe, da se v nekaterih državnih uradih postopa tako, da se podložne uradnike naravnost sili k podpisovanju državnega posojila. Mislimo, da zaupanja vlada ne more izsiliti. V ostalem pa: na uradnike se izvaja pritisk, da se jim takorekoč odtrga bore stotake od ust, nismo pa še slišali, da se bi izvajal pritisk na banke in milijonarje.

Naša usmiljena vlada. Sicer smo že vajeni, da uživajo bogastvo naše zemlje tujci. Bilo je tako pod tujo vlado in je tako pod domačimi ministri. Jugoslavija je zavetišče vseh drugod izgnanih židovskih elementov, je sprejela in vzdržuje ruske carske kozake, zdaj pa čitamo, da je sprejela še 4000 ruskih študentov in jim plačuje po 1600 K mesečne podpore. Vse je lepo, le to ne vemo, če niso večje pomoči potrebni oni Rusi, ki niso bežali, ker nimajo sredstev, da bežijo drugam. Sicer pa: če je dobra mati, skrbi najprej za svoje otroke, potem šele za „žlahto“. Tudi naša vlada bi naj raje podpirala lastne pomoči potrebne državljanke; v vseh delavskih krajih jih bo našla dovolj.

Naša vlada podpira odpadnike. Pravoslavni škof Dositej iz Niša je bil dalje časa na Češkem z nalogom, da tamošnje katoličane pridobi za pravoslavno vero. Uspeha ni imel posebnega kot to, da so te dni prišli v Beograd 3 odpadli češki duhovniki, z velikim spremstvom (v spremstvu teh odpadlih duhovnov so bile seve tudi ženske), ki bodo od pravoslavne Cerkve posvečeni v škofove nove češke vere. Dotod se nas stvar morda še ne tiče. Toda dejstvo je — in poslanec Jugoslovanskega kluba dr. Šimrak je stavil tudi v tem smislu interpelacijo — da je ta škof Dositej potoval po Češkem in agitiral za pravoslavlje sporazumno z našo vlado in da je dobil v to svrhu 100 000 dinarjev. Če sme vlada z denarjem, ki ga plačajo tudi katoliški davkoplačevalci, vzdrževati agitatorje za odpad od katoliške Cerkve, potem smemo z enako pravico zahtevati, da nam plača misijonarje, ki bodo šli v Srbijo pravoslavne spreobračat. Sicer vemo, da od vlade, ki v njej sedi prostozidarji, nimamo pričakovati, da bi tudi dejansko dala katoliški Cerkvi vse pravice zagaranirane v Ustavi; a kot državljani ne smemo trpeti, da se troši denar v prostozidarsko-agitacijske namene, ko čujemo dan na dan, da vlada nima denarja za vdove in sirote, za upokojece, za naše pasivne kraje itd. . . .

Tedenske novice.

Ljubljanski župan. Za župana bele Ljubljane je bil dne 28. m. m. izvoljen dr. Perič, za podžupana Ambrožič. Demokratska stranka je pri volitvah zopet propadla.

Za predsednika SLS za Ljubljano je bil dne 27. m. m. izvoljen tov. Fran Kremžar.

Skladišče za sol v Ljubljani. V tobačni tovarni je monopolna uprava uredila začasno skladišče za sol.

Griža. V Ljubljani je pretekli teden umrlo 10 oseb za grižo. Griža razsaja tudi po Dolenjskem.

Demonstracija proti škofu. Preteklo soboto so liberalci uprizorili v Ljubljani demonstracijo proti škofu. Kričali so: „dol s farji!“ itd. Ko je zadnjič v Mestnem domu predaval odpadli frančiškan Milošević o novi veri, so ognjegasci pregnali demonstrante. Kje pa so preteklo soboto bili ognjegasci?

ŽELEZNIČARSKA VESELICA

se vrši

jutri v nedeljo 2. oktobra v veliki dvorani hotela „Union“.

Začetek ob 7. uri zvečer. — Prometna zveza.

Organizacijski vestnik.

Občni zbor Jugoslovanske strokovne zveze. Dne 25. m. m. se je vršil v konzumu na Kongresnem trgu 2. občni zbor JSZ. Predsedoval mu je poslanec Jože Gostinčar. O delovanju JSZ je poročal g. Anton Komlanec. Poročilo je pokazalo, da se je organizacija izredno razmahnila, tako da butajo vse razne potrebe ob njo. Po blagajniškem poročilu poroča poslanec dr. Gosar o reorganizaciji Jugoslovanske strokovne zveze. Predlaga in pojasnjuje posamezne paragrafe novih pravil, ki so se soglasno sprejela. Nato je bil izvoljen sledeči odbor: Jože Gostinčar, poslanec; Fran Kremžar, urednik; dr. Andrej Gosar, poslanec; Fran Terseglav, urednik; Fran Smodej, glavni urednik; Anton Komlanec, delavski duhoven; Alojzij Kocmur, privatni uradnik; Jožef Rutar, uslužbenec Jugosl. tiskarne; Srečko Žumer, črkostavec; Alojzij Burkelj, železničar; Iv. Kordin, železn. ključavničar; Franc Hraštnik, uslužbenec Jugosl. tiskarne; Zor Polona, tobačna delavka; Ivanka Kosec, tobačna delavka; Kamenščak, delavec; Sintič, skladiščnik; Kvas Marija, kuharica; Lajovic Anton, poduradnik; Ambrožič, delavec. Za namestnike: Žitnik Ant., Grad Franc, Silvester Janko, Prelog Franc, Juvan Franca, Kosič Anton, Škrbec Matija, Zabret Franc. Nadzorstvo: Moškerc Miha, Marinček Anton, Sajovic Janko, Prelc Franc, Krč Franc. — Nato se je predlagalo zvišanje članarine; predlog pa je propadel. H koncu poda glavni tajnik Anton Komlanec izjavo, da odlaga glavno tajništvo, bo pa kot odbornik z vsemi močmi podpiral organizacijo.

Načelstvo Jugoslovanske strokovne zveze se je sestavilo sledeče: predsednik posl. Jože Gostinčar; I. podpredsednik urednik Fran Kremžar; II. podpredsednik poslanec dr. Andrej Gosar; III. podpredsednik Iv. Kordin, železn. ključavničar; glavni blagajnik Franc Hraštnik, uslužb. Jugoslov. tiskarne. Za glavnega tajnika je načelstvo izbralo Frana Sušnika. — Ker predlog za povišanje članarine ni prodr, bo načelstvo z vso strogotostjo zahtevalo od skupin in članov, da se članarina redno in točno uplačuje. Člani, ki ne plačujejo, ne bodo odslej deležni nobenih dobrot, ki jih nudi organizacija: ne pravnega varstva, ne zaščite pred podjetnikom, sploh nobenega uspeha, ki ga zamore organizacija izvojevati. Člani se morajo naučiti, da bodo cenili svojo organizacijo in njeno članstvo. Zato naj odbori strogo in natančno gledajo na točno plačevanje prispevkov!

Jesenice-Fužine. Na vlogo delavskih organizacij za likvidacijo aprovizacije in ureditve mezd je pokrajinska uprava, oddelek za soc. skrbstvo, razpisala na

3. oktobra ob pol 10. uri v občinski pisarni na Jeseniah razpravo.

Štore. Na posredovanje Jugoslovanske strokovne zveze so se plače od ravnateljstva tovarne določile sledeče: za delavce plačane nad 36 K dnevno 5 K več; za delavce plačane pod 36 K dnevno 3 K več. Kurjavna doklada se je povišala od 5 na 6 K dnevno. Vse druge dnevne družinske doklade ostanejo tudi za naprej v veljavi. Učenci v livarni, mehanični delavnici kakor tudi v kalupni delavnici so izključeni od tega poviška. Nove plače so stopile v veljavo z 18. sept.

Kranj. Tu v Kranju so žalostne razmere. Draginja je taka, da si ne more delavec nabaviti nobene stvari več. Masti sploh ni v celem mestu. Delavci bodo še primorani, iti nad vlake, ki vozijo skozi Kranj prešiče.

Naročnikom!

„Naša Moč“ je zastala dva meseca. Zastala je, ker v naših delavcih ni bilo dovolj zavesti, ker naši delavci sploh niso čutili potrebe po strokovnem listu. Okus njihov je spačen po pijanih „šlagerjih“, ki čimbolj so mastni, tim raje jih berejo.

Kljub težavam smo jo zopet pričeli izdajati. Hoče biti poljudna in priprosta. Če jo boste sprejeli kakor svojo, se bo obdržala, postala bo zanimiva in vsak dan bolj — Vaša. Če jo hočete, na delo zanjo!

Prilagamo današnji številki položnice. List bo izhajal tedensko in stane mesečno 6 K.

RUDARSKA ZVEZA

sklicuje svoj

DRUGI LETNI KONGRES V TRBOVLJE.

Vrši se v nedeljo dne 2. oktobra 1921, v društvenem domu. Začne se ob 9. uri dopoldne.

Pred začetkom je tiha sv, maša točno ob 8. uri.

Dnevni red je sledeči:

1. Poročilo odbora.
2. Poročilo odposlancev posameznih skupin.
3. Program Rudarske zveze,
4. a) Pravila „Rudarske zveze“.
- b) Odnos do Jugoslovanske strokovne zveze.
- c) Poslovnik „Rudarske zveze“.
5. Strokovno glasilo.
6. Proračun.
7. Članarina.
8. Slučajnosti.

Odposlanci, ki jih odpošljejo krajevne skupine, imajo pripravljena prenočišča že v soboto.

Vabila se pošljejo krajevnim skupinam v Trbovlje, v Zagorje ob Savi, Hraštnik, Rajhenburg, na Mirno, Št. Janž-Karmel, Mežico, v Črno, Prevalje, Guštanj. Skale pri Velenju in Hudo Jamo.

Na kolodvoru bo ob prihodu vlakov čakal na odposlance tovariš Bevk, ki bo imel za znak na suknji bel cvet.

Za „Rudarsko zvezo“:

Stanko Keše, t. č. predsednik.

Odgovorni urednik: Anton Kogej.

Izdajatelj: Konzorcij „Naše Moči“.

Tiska Zadržna tiskarna v Ljubljani.